

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2015. június 16.*

„Előzetes döntéshozatal — EUMSZ 49. cikk, EUMSZ 51. cikk és EUMSZ 56. cikk —
Letelepedés szabadsága — A közhatalom gyakorlásában való részvétel — 2006/123/EK irányelv —
14. cikk — Olyan szervezetek, amelyek feladata annak ellenőrzése és tanúsítása, hogy az építési
munkákat végző vállalkozások tiszteletben tartják-e a törvény által előírt feltételeket — E szervezetek
tekintetében Olaszországban lévő, létesítő okirat szerinti székhelyet előíró nemzeti szabályozás”

A C-593/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a
Consiglio di Stato (Olaszország) a Bírósághoz 2013. november 20-án érkezett, 2012. július 3-i
határozatával terjesztett elő az előtte

a **Presidenza del Consiglio dei Ministri,**

a **Consiglio di Stato,**

a **Consiglio Superiore dei Lavori Pubblici,**

az **Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture,**

a **Conferenza Unificata Stato Regioni,**

a **Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti,**

a **Ministero per le Politiche europee,**

a **Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,**

a **Ministero per i beni e le attività culturali,**

a **Ministero dell’Economia e delle Finanze,**

a **Ministero degli Affari esteri**

és

a **Rina Services SpA,**

a **Rina SpA,**

a **SOA Rina Organismo di Attestazione SpA**

* Az eljárás nyelve: olasz.

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz és A. Ó Caoimh tanácselnökök, J. Malenovský, A. Arabadjiev (előadó), D. Šváby, M. Berger, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund és J. L. da Cruz Vilaça bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. december 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Rina Services SpA, a Rina SpA és a SOA Rina Organismo di Attestazione SpA képviseletében R. Damonte, G. Giacomini, G. Scuras és G. Demartini avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítői: C. Pluchino és S. Fiorentino avvocati dello Stato,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- a svéd kormány képviseletében A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Swedenborg, F. Sjövall, E. Karlsson és C. Hagerman, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében E. Montaguti és H. Tserempa-Lacombe, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. március 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 49. cikk, az EUMSZ 51. cikk és az EUMSZ 56. cikk, valamint a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 36. o.). 14. és 16. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Presidenza del Consiglio dei Ministri, a Consiglio di Stato, a Consiglio Superiore dei Lavori Pubblici, az Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture, a Conferenza Unificata Stato Regioni, a Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti, a Ministero per le Politiche europee, a Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, a Ministero per i beni e le attività culturali, a Ministero dell’Economia e delle Finanze és a Ministero degli Affari esteri, illetve a Rina Services SpA, a Rina SpA és a SOA Rina Organismo di Attestazione SpA között egy olyan nemzeti szabályozás tárgyában folyamatban lévő három eljárás keretében terjesztették elő, amely különösen azt írja elő, hogy a tanúsító szervezetek jogállásával rendelkező társaságok (Società Organismi di Attestazione, a továbbiakban: SOA-k) létesítő okirat szerinti székhelye Olaszországban legyen.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2006/123 irányelv (1)–(7), (16) és (33) preambulumbekzdése kimondja:

- „(1) [...] A tagállamok közötti szolgáltatási tevékenységek fejlődésének útjában álló korlátozások megszüntetése elengedhetetlen az európai népek integrációjának erősítése, valamint a kiegyensúlyozott és fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása érdekében. [...]
- (2) A versenyképes szolgáltatási piac nélkülözhetetlen a gazdasági növekedés ösztönzéséhez és a munkahelyteremtéshez az Európai Unióban. A belső piacon jelenleg számos akadály gátolja a szolgáltatókat, különösen a kis- és középvállalkozásokat abban, hogy működési területüket kiterjeszthessék országuk határain túl, és a belső piac nyújtotta előnyöket teljes mértékben kihasználhassák. Ez gyengíti az Európai Unió szolgáltatóinak világpiaci versenyképességét. A fogyasztók számára szélesebb körű választási lehetőséget, valamint jobb és olcsóbb szolgáltatásokat biztosíthatna egy olyan szabad piac, amely a tagállamokat arra készítetné, hogy megszüntessék a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás korlátozásait, ugyanakkor növeljék az átláthatóságot, és bővítsék a fogyasztók számára nyújtott tájékoztatást.
- (3) »A szolgáltatások belső piacának helyzetéről« szülő bizottsági jelentés számos olyan akadályt sorol fel, amely meggátolja vagy lassítja a szolgáltatások fejlődését a tagállamok között [...]. A felsorolt akadályok a szolgáltatások számos különböző területén a szolgáltatók tevékenységének valamennyi szakaszát érintik, és számos közös jellemzővel rendelkeznek, beleértve különösen azt a tényt, hogy az akadályok gyakran adminisztratív terhekből, a határokon átnyúló tevékenységgel kapcsolatos jogi bizonytalanságból és a tagállamok közötti kölcsönös bizalom hiányából fakadnak.
- (4) [...] Az említett akadályok elhárítása a korszerű európai szociális modell biztosítása mellett így alapvető feltétele a lisszaboni stratégia megvalósítása közben tapasztalt nehézségek legyőzésének és az európai gazdaság fellendítésének, különös tekintettel a foglalkoztatásra és a beruházásokra. [...]
- (5) Szükséges ezért a szolgáltatók letelepedési szabadságát, valamint a szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok elhárítása, valamint e két – a Szerződésben meghatározott – alapvető szabadság gyakorlásához szükséges jogbiztonság garantálása a szolgáltatások igénybevevői és a szolgáltatók számára. Mivel a szolgáltatások belső piacán létező akadályok egyrészt azokat a szolgáltatókat érintik, akik egy másik tagállam területén kívánnak letelepedni, másrészt azokat, akik egy másik tagállam területén szolgáltatást nyújtanak, de ott nem kívánnak letelepedni, szükséges biztosítani a szolgáltatók számára, hogy szolgáltatási tevékenységüket a belső piacon belül valamely tagállamban való letelepedés útján, vagy a szolgáltatások szabad mozgásának jogával élve fejleszthessék. Lehetővé kell tenni, hogy a szolgáltatók – az egyes tagállamokra vonatkozó növekedési stratégiájuk függvényében – választhassanak az említett két szabadság között.
- (6) Az akadályokat nem lehet kizárólag [az EUMSZ 49.cikk és az EUMSZ 56. cikk] közvetlen alkalmazására támaszkodva megszüntetni, mivel egyrészt az akadályoknak a Szerződés megsértése miatt az érintett tagállamokkal szemben indított eljárások keretében, eseti alapon történő vizsgálata – különösen a bővítést követően – rendkívül bonyolult lenne a nemzeti és közösségi intézmények számára, másrészt pedig számos akadály megszüntetése a nemzeti jogrendszerek előzetes összehangolását igényli, beleértve az igazgatási együttműködés kialakítását is. Amint azt az Európai Parlament és a Tanács is felismerte, a szolgáltatások valódi belső piacának elérését közösségi jogalkotási eszköz teszi lehetővé.

(7) Ez az irányelv olyan általános jogi keretet hoz létre, amely előnyös a szolgáltatások széles köre számára, miközben figyelembe veszi a tevékenységek és szakmák valamennyi típusának sajátosságait és szabályozási rendszerét. A jogi keret dinamikus és szelektív megközelítésen alapul, amely elsődlegesen a gyorsan felszámolható akadályok megszüntetéséből, továbbá értékelési, konzultációs és egyes kérdésekre irányulóan kiegészítő harmonizációs folyamat elindításából áll [...]. Rendelkezni kell egy kiegyensúlyozott intézkedéscsomag meghozataláról, amely a célzott harmonizációt, az igazgatási együttműködést, a szolgáltatásnyújtás szabadságáról való rendelkezést és – egyes kérdések tekintetében – magatartási kódex kidolgozásának ösztönzését foglalja magában. [...]

[...]

(16) Ez az irányelv kizárólag a valamely tagállamban letelepedett szolgáltatókra vonatkozik, külső vonatkozásokra nem terjed ki. [...]

[...]

(33) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások folyamatosan változó tevékenységek széles körét ölelik fel, beleértve az üzleti jellegű szolgáltatásokat, például [...] a tanúsítást [...]

4 A 2006/123 irányelv „Hatály” című 2. cikke a következőképpen fogalmaz:

„(1) Ez az irányelv a Közösség valamely tagállamában letelepedett szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következő tevékenységekre:

[...]

i) azok a tevékenységek, amelyek közhatalom gyakorlásához kapcsolódnak, az [EUMSZ 51. cikkben] foglaltaknak megfelelően;

[...]”

5 A 2006/123 irányelv 3. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok ezen irányelv rendelkezéseit az EUM-Szerződésnek a letelepedés jogára és a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályainak megfelelően alkalmazzák.

6 Az említett irányelvnek „A szolgáltatók letelepedésének szabadsága” elnevezésű III. fejezetében található, „Tiltott követelmények” című 14. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok területükön a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy annak gyakorlását nem köthetik az alábbi feltételek bármelyikének való megfeleléshez:

1. közvetve vagy közvetlenül az állampolgárságon vagy társaságok esetében a létesítő okirat szerinti székhely helyén alapuló megkülönböztető követelmények [...]

[...]

3. a szolgáltató elsődleges vagy másodlagos telephely közti választásának szabadságára vonatkozó korlátozások, különösen a szolgáltatót terhelő kötelezettség, hogy elsődleges telephelye az adott állam területén legyen, vagy a telephely formájának (képviselő, fióktelep vagy leányvállalat) szabad megválasztására vonatkozó korlátozások;

[...]

- 7 A 2006/123 irányelv ugyanezen III. fejezetében található, „Értékelendő követelmények” című 15. cikke értelmében a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy jogrendszerük az e cikk (2) bekezdésében felsorolt követelmények bármelyikét előírja-e, továbbá biztosítaniuk kell, hogy bármely ilyen követelmény összeegyeztethető legyen a hátrányos megkülönböztetés tilalma, a szükségesség és az arányosság ugyanezen cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételével.
- 8 Ezen irányelvnek „A szolgáltatások szabad mozgása” című IV. fejezete tartalmazza „A szolgáltatásnyújtás szabadsága” című 16. cikket. E cikk így rendelkezik:

„(1) A tagállamok tiszteletben tartják a szolgáltatók jogát, hogy szolgáltatást nyújthassanak a letelepedési helyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban.

A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam saját területén biztosítja a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot és annak szabad gyakorlását.

A tagállamok saját területükön nem köthetik a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot, vagy annak gyakorlását olyan követelményekhez, amelyek nem tartják tiszteletben a következő alapelveket:

- a) hátrányos megkülönböztetés tilalma: a követelmény sem közvetlenül, sem közvetve nem lehet megkülönböztető az állampolgárság, illetve jogi személyek esetén a letelepedés helye szerinti tagállam tekintetében;
- b) szükségesség: a követelménynek közrendi, közbiztonsági, közegészségügyi és környezetvédelmi szempontból indokoltnak kell lennie;
- c) arányosság: a követelménynek alkalmasnak kell lennie a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem haladhatja meg a cél eléréséhez szükséges mértéket.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják a más tagállamban letelepedett szolgáltatók szolgáltatásnyújtásának szabadságát az alábbi követelmények bármelyikének előírásával:

- a) a szolgáltató kötelezettsége, hogy telephellyel rendelkezzen az adott tagállam területén;

[...]

(3) A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam nem akadályozható abban, hogy követelményeket írjon elő a szolgáltatói tevékenység nyújtásával kapcsolatban, amennyiben azok közrendi, közbiztonsági, közegészségügyi, illetve környezetvédelmi szempontból indokoltak, és összhangban vannak az (1) bekezdéssel. [...]

Az olasz jog

- 9 A 2006. április 12-i 163. sz. törvényerejű rendelet végrehajtásáról és alkalmazásáról szóló, a 2000. január 25-i 34. sz. köztársasági elnöki rendeletet hatályon kívül helyező 2010. október 5-i 207. sz. köztársasági elnöki rendelet (a GURI rendes mellékletének 2010. december 10-i 288. száma) 64. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a SOA-kat részvénytársaság formájában kell létrehozni, cégnevükben kifejezetten szerepelnie kell a „tanúsító szervezetek” kifejezésnek, és létesítő okirat szerinti székhelyüknek a Köztársaság területén kell lennie.

Az alapeljárás tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 A Rina SpA a Rina-csoport holdingtársasága. E társaság székhelye Genovában (Olaszország) található.
- 11 A Rina Services SpA a Rina-csoporthoz tartozó részvénytársaság, amelynek székhelye szintén Genovában található. A társaság az UNI CEI EN 45000 szabványnak való megfeleléssel kapcsolatos minőségbiztosítási szolgáltatási tevékenységet végez.
- 12 A SOA Rina Organismo di Attestazione SpA egy szintén Genovában székhellyel rendelkező részvénytársaság. E társaság az építőipari vállalkozások szervezetére és működésére vonatkozó műszaki ellenőrzés lefolytatásával és tanúsításával kapcsolatos tevékenységet folytat. E társaság tulajdonosai 99%-ban a Rina SpA, 1%-ban pedig a Rina Services SpA.
- 13 A Tribunale amministrativo regionale per il Laziohoz benyújtott keresetleveleiben e három társaság többek között a 2006. április 12-i 163. sz. törvényerejű rendelet végrehajtásáról és alkalmazásáról szóló, 2010. október 5-i 207. sz. köztársasági elnöki rendelet 64. cikke (1) bekezdésének jogszerűségét vitatta annyiban, amennyiben az előírja, hogy a SOA-k létesítő okirat szerinti székhelyének az Olasz Köztársaság területén kell lennie.
- 14 2011. december 13-i ítéleteivel e bíróság helyt adott e kereseteknek, és e döntését azzal indokolta, hogy a létesítő okirat szerinti székhely helyére vonatkozó követelmény ellentétes a 2006/123 irányelv 14. és 16. cikkével.
- 15 Az alapeljárás felperesei fellebbezést nyújtottak be ezen ítéletekkel szemben a Consiglio di Statohoz, különösen arra hivatkozva, hogy a SOA-k tevékenysége közhatalom gyakorlásának minősül az EUMSZ 51. cikk értelmében, és következésképpen nem tartozik sem a 2006/123 irányelv, sem az EUMSZ 49. cikk, sem pedig az EUMSZ 56. cikk hatálya alá.
- 16 E körülmények között a Consiglio di Stato felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
 - „1) A Szerződésnek a letelepedés szabadságára (EUMSZ 49. cikk) és a szolgáltatásnyújtás szabadságára (EUMSZ 56. cikk) vonatkozó elveivel, valamint a [2006/123] irányelvben foglalt elvekkel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás elfogadása és alkalmazása, amely előírja, hogy a részvénytársaság formájában létrehozott SOA-k »létesítő okirat szerinti székhelyének az [Olasz] Köztársaság területén kell lennie«?
 - 2) Az EUMSZ 51. cikk szerinti eltérést úgy kell-e értelmezni, hogy az magában foglalja az olyan magánjogi szervezetek által végzett tanúsításhoz hasonló tevékenységeket is, amelyek, egyfelől, részvénytársasági formában a versenyen alapuló piacon végeznek tevékenységet, és amelyek, másfelől, részt vesznek a közhatalom gyakorlásában, és amelyek ezért engedélyezési kötelezettség és a felügyeleti hatóság szigorú ellenőrzése alá tartoznak?»

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A második kérdésről

- 17 Az elsőként vizsgálandó második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 51. cikk első bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a SOA-k tanúsító tevékenysége közhatalom gyakorlásának minősül-e az említett rendelkezés értelmében.

- 18 Meg kell állapítani, hogy a Bíróság már állást foglalt egy hasonló kérdésben a SOA Nazionale Costruttori ítéletében (C-327/12, EU:C:2013:827), amely a Consiglio di Stato által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tárgyában született.
- 19 Ezen ítélet 52. pontjában a Bíróság kimondta, hogy az említett ítélet 28–35. pontjában szereplő megfontolásokra figyelemmel – nevezetesen arra, hogy a SOA-k nyereségszerzésre törekvő vállalkozások, amelyek versenyfeltételek mellett folytatják tevékenységüket, és nem rendelkeznek a közhatalmi jogkörök gyakorlásához kapcsolódó semmilyen döntéshozatali hatáskörrel – nem állapítható meg, hogy a SOA-k tanúsító tevékenysége az EUMSZ 51. cikk szerinti közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételnek minősül.
- 20 Ugyanezen ítélet 54. pontjában a Bíróság külön kiemelte, hogy a tanúsítvány beszerzésére köteles vállalkozások műszaki és pénzügyi kapacitásának, az azon személyek által benyújtott nyilatkozatok, igazolások és dokumentumok valóságosságának és tartalmának, amelyek számára a tanúsítványt ki kell bocsátani, valamint a pályázó vagy ajánlattevő személyes helyzetére vonatkozó feltételek fenntartásának a SOA-k általi ellenőrzését nem lehet olyan tevékenységnek tekinteni, amelyet a közhatalmi jogkörök gyakorlására jellemző döntéshozatali autonómia keretében végeznek, mivel ezen ellenőrzést teljes egészében meghatározza a nemzeti szabályozási keret. Ezenfelül az ítélet ugyanezen pontjában a Bíróság megállapította, hogy az említett ellenőrzést közvetlen állami felügyelet alatt végzik, és az a funkciója, hogy megkönnyítse az ajánlatkérő hatóságok feladatát az építési beruházásokra irányuló közbeszerzési szerződések területén, mivel az a célja, hogy lehetővé tegye ezen utóbbiak számára, hogy feladatukat úgy lássák el, hogy pontos és részletes ismeretekkel rendelkezzenek az ajánlattevők mind műszaki, mind pénzügyi kapacitását illetően.
- 21 A jelen esetben az előzetes döntéshozatal iránti jelen kérelmében a kérdést előterjesztő bíróság nem számol be a SOA Nazionale Costruttori ítélet (C-327/12, EU:C:2013:827) alapjául szolgáló tényállás megvalósulása óta bekövetkezett, a SOA-k tevékenységének jellegét érintő változásról.
- 22 E körülmények között a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 51. cikk első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ebben a rendelkezésben foglalt, a letelepedés joga alóli kivétel nem alkalmazandó a tanúsító szervezetek jogállásával rendelkező társaságok tanúsító tevékenységére.

Az első kérdésről

- 23 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság az uniós jog több rendelkezésére – különösen az EUMSZ 49. cikkre és az EUMSZ 56. cikkre, valamint a 2006/123 irányelvben foglalt elvekre – hivatkozva arra vár választ, hogy ezt a jogot úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan tagállami szabályozás, amely előírja, hogy a SOA-k létesítő okirat szerinti székhelyének a nemzeti területen kell lennie.
- 24 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a tanúsítási szolgáltatások a 2006/123 irányelv hatálya alá tartoznak, és e szolgáltatásokról egyébiránt kifejezetten említést is tesz az irányelv a hatálya alá tartozó tevékenységek példálózó felsorolását tartalmazó (33) preambulumbekkezdésében.
- 25 A jelen esetben az alapügyben szóban forgó, a tanúsító szervezetek székhelyére vonatkozó követelmény a 2006/123 irányelv 14. cikke szerinti követelménynek minősül. Annak előírásával ugyanis, hogy a SOA-k létesítő okirat szerinti székhelyének a nemzeti területen kell lennie, ez a követelmény egyrészt közvetlenül a 14. cikk 1. pontja szerinti, a szolgáltató létesítő okirat szerinti székhelyének helyén alapul, másrészt korlátozza a szolgáltató elsődleges vagy másodlagos telephely közti választásának szabadságát, különösen az e cikk 3. pontja szerinti, a szolgáltatót terhelő azon kötelezettség előírásával, hogy elsődleges telephelye az adott állam területén legyen.

- 26 A 2006/123 irányelv 14. cikke tiltja a tagállamok számára, hogy területükön a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy annak gyakorlását az e cikk 1–8. pontjában felsorolt követelmények bármelyikének való megfeleléshez kössék, így előírja számukra, hogy elsődlegesen és módszeresen eltöröljék ezeket a követelményeket.
- 27 Az Olasz Köztársaság ugyanakkor a SOA-k tevékenysége feletti hatósági ellenőrzés hatékonyságának biztosítása iránti igénnyel indokolja azt a követelményt, miszerint a SOA-k létesítő okirat szerinti székhelyének a nemzeti területen kell lennie.
- 28 E tekintetben a Lengyel Köztársasághoz és a Bizottsághoz hasonlóan hangsúlyozni kell, hogy a 2006/123 irányelv 14. cikkében felsorolt követelmények – amelyek közé az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás is tartozik – nem indokolhatók.
- 29 Ez a következtetés a 14. cikk szövegéből és a 2006/123 irányelv általános rendszeréből egyaránt levonható.
- 30 Egyrészt ugyanis az említett cikk címéből kiderül, hogy az e cikk 1–8. pontjában felsorolt követelmények „tiltottak”. Másrészt e cikk szövegében semmi nem utal arra, hogy a tagállamok indokolhatnák ilyen követelmények nemzeti szabályozásukban való fenntartását.
- 31 Másrészt a letelepedés szabadsága tekintetében a 2006/123 irányelv általános rendszerének alapja a tiltott és az értékelendő követelmények közötti egyértelmű különbségtétel. Míg az előbbiekre ezen irányelv 14. cikke vonatkozik, az utóbbiak az irányelv 15. cikke szerinti szabályok hatálya alá tartoznak.
- 32 Az értékelendő követelmények tekintetében a 2006/123 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy jogrendszerük az e cikk (2) bekezdésében felsorolt követelmények bármelyikét előírja-e, továbbá biztosítaniuk kell, hogy bármely ilyen követelmény összeegyeztethető legyen a hátrányos megkülönböztetés tilalma, a szükségesség és az arányosság ugyanezen cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételével.
- 33 E tekintetben az említett 15. cikk (5) és (6) bekezdéséből az következik, hogy a tagállamok az ugyanezen cikk (2) bekezdésében említettekkel megegyező típusú követelményeket tarthatnak fenn vagy adott esetben vezethetnek be, feltéve hogy azok összeegyeztethetők a hátrányos megkülönböztetés tilalma, a szükségesség és az arányosság ugyanezen rendelkezés (3) bekezdésében meghatározott feltételével.
- 34 Ezenkívül a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében a 2006/123 irányelv 16. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam nem akadályozható abban, hogy követelményeket írjon elő a szolgáltatói tevékenység nyújtásával kapcsolatban, amennyiben azok közrendi, közbiztonsági, közegészségügyi, illetve környezetvédelmi szempontból indokoltak, és összhangban vannak e cikk (1) bekezdésével.
- 35 Ez a lehetőség ugyanakkor nem biztosított a 2006/123 irányelv 14. cikkében felsorolt tiltott követelmények esetében.
- 36 Ezt a következtetést nem kérdőjelezi meg az irányelv 3. cikkének (3) bekezdése, amely szerint a tagállamok annak rendelkezéseit „a Szerződésnek a letelepedés jogára és a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályainak megfelelően alkalmazzák”.
- 37 E tekintetben a Lengyel Köztársasághoz hasonlóan emlékeztetni kell arra, hogy a 2006/123 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének olyan értelmezése, amely szerint a tagállamok az elsődleges jog alapján indokolhatják az ezen irányelv 14. cikke által tiltott követelményeket, gátolná ez utóbbi rendelkezés hatékony érvényesülését, hiszen végső soron szemben állna az általa célzott harmonizációval.

- 38 Egy ilyen értelmezés ugyanis ellentétes lenne az uniós jogalkotó által a 2006/123 irányelv (6) preambulumbekzdésében megfogalmazott azon következtetéssel, amely szerint a letelepedés szabadságát gátló akadályokat nem lehet kizárólag az EUMSZ 49. cikk közvetlen alkalmazására támaszkodva megszüntetni, különösen mivel rendkívül bonyolult lenne az akadályok eseti alapon történő vizsgálata. Az ezen irányelv 14. cikkében foglalt „tiltott” követelmények elsődleges jogon alapuló indokolásának elfogadása végső soron éppen ahhoz vezetne vissza, hogy a letelepedés szabadságának valamennyi korlátozása esetén az EUM-Szerződésen alapuló eseti vizsgálatot kellene lefolytatni.
- 39 Emellett hangsúlyozni kell, hogy a 2006/123 irányelv 3. cikkének (3) bekezdése nem zárja ki az irányelv 14. cikkének olyan értelmezését, amely szerint nem indokolhatók az utóbbi cikkben felsorolt tiltott követelmények. Egy ilyen, az indokolás kizárásával kísért tilalom célja ugyanis az, hogy biztosítsa a letelepedés szabadságát gátló bizonyos olyan korlátozások módszeres és gyors felszámolását, amelyek az uniós jogalkotó és a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint jelentősen befolyásolják a belső piac megfelelő működését. Egy ilyen célkitűzés összeegyeztethető az EUM-Szerződéssel.
- 40 Ezért, jóllehet az EUMSZ 52. cikk (1) bekezdése alapján az e rendelkezésben foglalt valamely indokra hivatkozva a tagállamok indokolhatják a letelepedés szabadságát korlátozó nemzeti intézkedéseket, ez nem jelenti azt, hogy az uniós jogalkotó valamely másodlagos jogi aktus, például az EUM-Szerződésben biztosított alapvető szabadságot konkrét rendelkezésekbe ültető 2006/123 irányelv elfogadásakor ne korlátozhatna bizonyos eltéréseket, különösen akkor, ha a jelen üggyhöz hasonlóan a másodlagos jog vonatkozó rendelkezése az állandó ítélkezési gyakorlatot veszi át, amely szerint az alapügyben szereplőhöz hasonló követelmény összeegyeztethetetlen a gazdasági szereplőket megillető alapvető szabadságokkal (lásd e tekintetben különösen: Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-334/94, EU:C:1996:90, 19. pont).
- 41 E körülmények között az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/123 irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely előírja, hogy a SOA-k létesítő okirat szerinti székhelyének a nemzeti területen kell lennie.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az EUMSZ 51. cikk első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ebben a rendelkezésben foglalt, a letelepedés joga alóli kivétel nem alkalmazandó a tanúsító szervezetek jogállásával rendelkező társaságok tanúsító tevékenységére.**
- 2) **A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely előírja, hogy a tanúsító szervezetek jogállásával rendelkező társaságok létesítő okirat szerinti székhelyének a nemzeti területen kell lennie.**

Aláírások